

Bruxelles, den 7.12.2016
COM(2016) 781 final

2016/0386 (NLE)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om fastsættelse for 2017 af fiskerimulighederne for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande i Sortehavet

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

- **Begrundelse og formål**

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF har til formål at sikre, at levende akvatiske ressourcer udnyttes under bæredygtige økonomiske, miljømæssige og sociale forhold. Et vigtigt redskab til at sikre opfyldelsen af dette mål er den årlige fastsættelse af fiskerimuligheder.

Formålet med dette forslag er at fastsætte medlemsstaternes fiskerimuligheder for de kommercielt vigtigste fiskebestande i Sortehavet for 2017.

- **Generel baggrund**

De Sortehavsbestande, som Bulgarien og Rumænien udnytter, deles med tredjelande, f.eks. Tyrkiet, Ukraine, Georgien og Den Russiske Føderation. Der er dog ikke truffet beslutning på regionalt plan mellem EU-landene og tredjelandene om de samlede tilladte fangstmængder (TAC'er). Hvert år siden 2008 har Den Europæiske Union fastsat autonome kvoter for pighvar- og brislingebestandene for at bidrage til at sikre, at reglerne i den fælles fiskeripolitik anvendes.

Fiskeriet efter brisling har stor socioøkonomisk betydning for de lande, der har kyst ud til Sortehavet. Ifølge den vurdering af Sortehavet for 2015-2016, som er foretaget af Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri, udgjorde EU-medlemsstaternes andel af brislingefangsten 4 % i 2014, 14 % i 2013 og 9 % i 2012 af de officielt rapporterede fangster. Det fremgår af rapporten fra mødet i 2016 i Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM), at brislingebestanden i Sortehavet udnyttes bæredygtigt.

Fiskeriet efter pighvar har stor socioøkonomisk betydning for de lande, der har kyst ud til Sortehavet. Ifølge STECF's vurdering af Sortehavet for 2015-2016 er pighvarbestanden stærkt nedfisket. Det fremgår af rapporten fra GFCM's møde i 2016, at pighvarbestanden i Sortehavet overfiskes. EU-medlemsstaternes andel af pighvarfangsterne i Sortehavet udgjorde 7 % i 2014, 5,5 % i 2013 og 4,6 % i 2012 af de officielt rapporterede landinger plus IUU-skøn. Det har således i de seneste år været en af Kommissionens prioriteringer at få etableret en international genopretningsplan for pighvar i hele Sortehavet. Der er gjort fremskridt på dette område på GFCM's årlige møde i 2015, hvor EU's forslag til foranstaltninger til at forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri efter pighvar i Sortehavet blev vedtaget¹, og på GFCM's årlige møde i 2016, hvor EU's forslag om videnskabelig overvågning, forvaltning og kontrol af pighvarfiskeriet i Sortehavet blev vedtaget².

¹ Henstilling GFCM/39/2015/3 om en række foranstaltninger til at forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri efter pighvar i Sortehavet vedtaget af Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM) på dens 39. møde (Milano, maj 2015).

² Henstilling GFCM/40/2016/6 om videnskabelig overvågning, forvaltning og kontrol af pighvarfiskeriet i Sortehavet (GSA29) vedtaget af Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM) på dens 40. møde i St Julian's i maj-juni 2016.

Fangsternes fordeling mellem kyststaterne er ændret drastisk som følge af den nylige integration af Krim i Den Russiske Føderation, som har medført en omdefinering af EEZ'erne i Sortehavet.

I Kommissionens meddelelse om høring om fiskerimuligheder for 2016 (COM(2015) 239 final) beskrives baggrunden for forslaget.

I år har det ikke været muligt at indsamle data, eftersom der har været problemer med at få data fra tredjelandskilder. STECF forelægger derfor ikke sin videnskabelige rådgivning om fiskerimulighederne i Sortehavet for 2017 på det møde, der skulle have været afholdt i september 2016, og som af ovennævnte grunde er udskudt på ubestemt tid. Den videnskabelige rådgivning, der foreligger på nuværende tidspunkt, svarer til STECF's vurdering af de pågældende bestande fra sidste år og den vurdering, som GFCM's arbejdsgruppe om vurdering af fiskebestande foretog i marts 2016. Under hensyntagen til den bekymrende situation, som pighvar befinder sig i, hvilket GFCM har bekræftet i 2016, forbliver vurderingen af bestandens status den samme, nemlig at den overudnyttes.

Forslaget vil skulle ajourføres, når der foreligger ny rådgivning og nye oplysninger, enten fra STECF eller fra GFCM's arbejdsgruppe om vurdering af fiskebestande. Arbejdsgruppens vurdering vil først blive godkendt af GFCM i 2. kvartal af 2017. Resultaterne af arbejdsgruppens vurdering er derfor vejledende og kan ikke betragtes som officiel konsolideret rådgivning.

- **Gældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører**

Fiskerimulighederne og den måde, hvorpå disse fordeles mellem medlemsstaterne, reguleres årligt. Den seneste regulering blev foretaget ved Rådets forordning (EU) 2016/73³ af 18. januar 2016 om fastsættelse for 2016 af fiskerimulighederne for visse fiskebestande i Sortehavet.

Ud over de årlige fiskerimuligheder skal nævnes følgende foranstaltninger, der er relevante for de fiskerier i Sortehavet, der er omfattet af dette forslag:

- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 227/2013 af 13. marts 2013⁴ om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 850/98 om bevarelse af fiskeressourcerne gennem tekniske foranstaltninger til beskyttelse af unge marine organismer og (EF) nr. 1434/98 om de nærmere betingelser for landing af sild til industrien, bortset fra fødevarerindustrien, hvori der er fastsat mindstemål for bevarelse og mindstemaskestørrelser for pighvarfiskeriet i Sortehavet.
- Henstilling GFCM/37/2013/2 om en række minimumsstandarder for fiskeri med bundsat hildingsgarn efter pighvar og bevarelse af hvaler i Sortehavet vedtaget af Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM) på dens 37. møde (Split, maj 2013).
- Henstilling GFCM/39/2015/3 om en række foranstaltninger til at forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri efter pighvar i Sortehavet vedtaget af Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM) på dens 39. møde (Milano, maj 2015).

³ EUT L 19 af 23.1.2015, s. 1.

⁴ EUT L 78 af 20.3.2013, s. 1.

- Henstilling GFCM/39/2015/4 om forvaltningsforanstaltninger for almindelig pighaj i Sortehavet vedtaget af Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM) på dens 39. møde (Milano, maj 2015).
 - Henstilling GFCM/40/2016/6 om videnskabelig overvågning, forvaltning og kontrol af pighvarfiskeriet i Sortehavet vedtaget af Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM) på dens 40. møde (St Julian's, maj-juni 2016).
- **Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål**

De foreslåede foranstaltninger er i overensstemmelse med den fælles fiskeripolitik's mål og er i tråd med EU's politik for bæredygtig udvikling.

2. RESULTAT AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

De vigtigste af de hørte organisationer/eksperter

Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) er blevet hørt i sin egenskab af videnskabelig organisation.

Unionen indhenter hvert år videnskabelig rådgivning fra STECF om vigtige fiskebestandes tilstand. STECF udarbejder sin rådgivning på grundlag af mandater fra Kommissionen. Den seneste og mest præcise rådgivning, der foreligger på tidspunktet for drøftelsen af dette forslag i Rådet, vil dække alle de sortehavsbestande, som der foreslås kvoter for.

Det endelige mål er at genoprette bestandene til og opretholde dem på et niveau, som giver det maksimale bæredygtige udbytte (MSY). Dette mål er udtrykkeligt fastsat i den nye grundforordning for den fælles fiskeripolitik, nemlig artikel 2, stk. 2, som har følgende ordlyd: "[...] skal udnyttelsesgraden for det maksimale bæredygtige udbytte, hvor det er muligt, nås inden udgangen af 2015 og [...] senest inden udgangen af 2020 for alle bestande". Dette afspejler det tilsagn, som Unionen har afgivet i forbindelse med tiltrædelsen af konklusionerne af verdenstopmødet om bæredygtig udvikling i Johannesburg i 2002 og den tilhørende gennemførelsesplan.

Høring af interesserede parter

De berørte parter blev hørt i forbindelse med Kommissionens meddelelse om høring om fiskerimuligheder for 2017. Det videnskabelige grundlag for forslaget vil blive tilvejebragt af STECF. Alle rapporter fra STECF findes på DG MARE's webside.

- **Konsekvensanalyse**

De foreslåede foranstaltninger, som er baseret på den videnskabelige rådgivning, vil resultere i opretholdelse af fiskerimulighederne målt på fangstmængder for EU-fartøjerne i Sortehavet. Risikoen for, at dette får en negativ indvirkning på bestandens genopretning, mindskes som følge af yderligere kontrolforanstaltninger, som Rumænien og Bulgarien har gennemført for at opfylde de forpligtelser, de har indgået i forbindelse med vedtagelsen af forordningen om fastsættelse af fiskerimuligheder for 2016 for visse fiskebestande i Sortehavet.

Forslaget tager ikke kun sigte på at løse problemerne på kort sigt, men indgår også i en mere langsigtet strategi, der går ud på, at fiskeriindsatsen gradvis tilpasses niveauer, som er bæredygtige på langt sigt.

Den strategi, der er udstukket i forslaget, kan derfor på mellemlangt til langt sigt resultere i en reduceret fiskeriindsats, men give stabile eller stigende kvoter på langt sigt. Med hensyn til langsigtede konsekvenser forventes fremgangsmåden at føre til mindskede miljøpåvirkninger som følge af tilpasningen af fiskeriindsatsen og uændrede eller øgede landingsmængder. Fiskeriaktiviteterne vil blive mere bæredygtige på langt sigt.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

• Resumé af forslaget

I forslaget fastsættes der fangstbegrænsninger for EU-fiskeriet i Sortehavet med henblik på at nå den fælles fiskeripolitikens mål om at sikre, at fiskeriet er miljømæssigt, økonomisk og socialt bæredygtigt på alle planer.

• Retsgrundlag

Dette forslags retsgrundlag er artikel 43, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Unionens forpligtelser, når det gælder bæredygtig udnyttelse af de levende akvatiske ressourcer, følger af forpligtelserne i henhold til artikel 2 i den fælles fiskeripolitikens grundforordning.

• Nærhedsprincippet

Forslaget henhører under Unionens enekompetence, jf. artikel 3, stk. 1, litra d), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Nærhedsprincippet finder derfor ikke anvendelse.

• Proportionalitetsprincippet

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet af følgende årsag:

Den fælles fiskeripolitik er en fælles politik. I henhold til artikel 43, stk. 3, i TEUF skal Rådet vedtage foranstaltninger til fastsættelse og fordeling af fiskerimuligheder.

Den foreslåede rådsforordning fordele fiskerimulighederne mellem medlemsstaterne. Det står medlemsstaterne frit for efter eget skøn at fordele sådanne fiskerimuligheder mellem fartøjer, som fører deres flag, jf. artikel 16, stk. 6 og 7, og artikel 17 i forordning (EU) nr. 1380/2013. Medlemsstaterne har således rige muligheder for selv at bestemme, hvilken social/økonomisk model de vil anvende i forbindelse med udnyttelsen af de tildelte fiskerimuligheder.

Forslaget har ingen nye finansielle virkninger for medlemsstaterne. Denne forordning vedtages af Rådet hvert år, og de offentlige og private midler til gennemførelse af den foreligger allerede.

• Reguleringsmiddel/reguleringsform

Foreslået reguleringsmiddel: Forordning.

Dette forslag vedrører fiskeriforvaltning på grundlag af artikel 43, stk. 3, i TEUF og i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1380/2013.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen virkninger for Unionens budget.

5. FAKULTATIVE ELEMENTER

- **Forenkling**

Forslaget indebærer en yderligere forenkling af de administrative procedurer for de offentlige myndigheder (i EU og medlemsstaterne), da dets bestemmelser svarer til bestemmelserne i forordningen fra 2016 om fiskerimulighederne i Sortehavet.

- **Fornyet gennemgang/revision/udløbsklausul**

Forslaget vedrører en årlig forordning for 2017, og det indeholder derfor ingen revisionsklausul.

- **Detaljeret redegørelse**

Med forslaget fastsættes fiskerimulighederne for medlemsstaternes fiskeri i Sortehavet i 2017 efter visse fiskebestande eller grupper af fiskebestande.

Landingsforpligtelsen for bestande, der fanges i bestemte fiskerier, finder anvendelse fra den 1. januar 2015. I Sortehavet er der tale om fiskeriet efter små pelagiske arter, dvs. brisling, som er en af de bestande, der forvaltes gennem kvoter fastsat i nærværende forordning. Fra den 1. januar 2017 finder landingsforpligtelsen anvendelse på alle fangster af arter, der definerer fiskeriet i Sortehavet.

Med indførelsen af landingsforpligtelsen skal de foreslåede fiskerimuligheder i henhold til artikel 16, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1380/2013 nu afspejle den mængde, der fanges, i stedet for den mængde, der landes. Dette gøres på grundlag af den modtagne videnskabelige rådgivning for fiskebestandene i fiskerier som omhandlet i artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1380/2013. Fiskerimulighederne bør desuden fastsættes i henhold til artikel 16, stk. 1, (hvor der henvises til princippet om relativ stabilitet) og artikel 16, stk. 4, (hvor der henvises til målsætningerne i den fælles fiskeripolitik og de regler, der er fastsat i de flerårige planer). De foreslåede tal er baseret på den videnskabelige rådgivning og de rammer, der er udstukket for fastsættelsen af kvoter i meddelelsen fra Kommissionen om høring om fiskerimulighederne for 2016.

På baggrund af Kommissionens hensigter om at sikre en bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne i tråd med EU's politik og internationale forpligtelser og samtidig bevare stabile fiskerimuligheder, begrænses de årlige udsving i fiskerimulighederne i det omfang, det er praktisk muligt under hensyntagen til en given fiskebestands tilstand.

Eftersom Sortehavskyststaterne ikke er nået til enighed om en TAC, fastsættes de autonome EU-kvoter, der er tildelt medlemsstaterne, i bilaget til forslaget til forordning.

I overensstemmelse med artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 847/96⁵ foreslås det, at artikel 3 og 4 ikke finder anvendelse på de bestande, der er omfattet af nærværende forordning. I overensstemmelse med artikel 15, stk. 9, i forordning (EU) nr. 1380/2013 finder den årsbaserede fleksibilitet, der er fastsat deri, dog anvendelse på bestande, der er omfattet af landingsforpligtelsen.

⁵ Rådets forordning (EF) nr. 847/96 af 6. maj 1996 om supplerende betingelser for forvaltningen af TAC og kvoter fra år til år (EFT L 115 af 9.5.1996, s. 3).

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om fastsættelse for 2017 af fiskerimulighederne for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande i Sortehavet

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I traktatens artikel 43, stk. 3, fastsættes det, at Rådet på forslag af Kommissionen skal vedtage foranstaltninger vedrørende fastsættelse og fordeling af fiskerimuligheder.
- (2) Ifølge Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013¹ skal der vedtages bevarelsesforanstaltninger under hensyntagen til den foreliggende videnskabelige, tekniske og økonomiske rådgivning, herunder, hvor relevant, rapporter fra Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF).
- (3) Det påhviler Rådet at vedtage foranstaltninger vedrørende fastsættelse og fordeling af fiskerimuligheder opdelt på fiskeri eller fiskerigrupper i Sortehavet, herunder visse funktionelt tilknyttede betingelser, hvor det er relevant. I henhold til artikel 16, stk. 1 og 4, i forordning (EU) nr. 1380/2013 skal fiskerimulighederne fordeles mellem medlemsstaterne på en måde, som sikrer de enkelte medlemsstater relativ stabilitet i fiskeriet efter de enkelte bestande eller i de enkelte fiskerier og i overensstemmelse med den fælles fiskeris målsætningerne som fastsat i nævnte forordning artikel 2, stk. 2.
- (4) Fiskerimulighederne bør fastlægges på grundlag af den foreliggende videnskabelige rådgivning og under hensyntagen til biologiske og samfundsøkonomiske aspekter, samtidig med at der sikres en retfærdig behandling af de forskellige fiskerisektorer og under hensyntagen til de holdninger, som kom til udtryk under høringen af de berørte parter.
- (5) Den landingsforpligtelse, der er fastsat i artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1380/2013, anvendes på fiskeriet efter brisling fra den 1. januar 2015. Når landingsforpligtelsen indføres for en fiskebestand, skal fiskerimulighederne i henhold

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

til nævnte forordnings artikel 16, stk. 2, fastsættes under hensyntagen til, at de i stedet for at afspejle landingerne nu skal afspejle fangsterne.

- (6) Udnyttelsen af de fiskerimuligheder, der fastsættes ved denne forordning, er underlagt Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009², særlig artikel 33 og 34 om registrering af fangster og om indberetning af data om opbrugte fiskerimuligheder. Det er derfor nødvendigt at specificere de koder, som medlemsstaterne skal benytte til at sende data til Kommissionen om landinger af bestande, der er omfattet af nærværende forordning.
- (7) Ifølge artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 847/96³ skal det fastsættes, hvilke bestande de forskellige foranstaltninger der er fastsat deri skal gælde for.
- (8) For at undgå en afbrydelse af fiskeriaktiviteterne og sikre EU-fiskernes udkomme er det vigtigt at åbne for disse fiskerier i Sortehavet fra den 1. januar 2017. Denne forordning bør på grund af sin hastende karakter træde i kraft umiddelbart efter offentliggørelsen.
- (9) Fiskerimulighederne bør udnyttes i fuld overensstemmelse med gældende EU-lovgivning —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

Genstand, anvendelsesområde og definitioner

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastsættes der fiskerimuligheder for 2017 for visse fiskebestande i Sortehavet for EU-fiskerifartøjer, der fører Bulgariens og Rumæniens flag:

- a) pighvar (*Psetta maxima*)
- b) brisling (*Sprattus sprattus*)

Artikel 2

Anvendelsesområde

Denne forordning gælder for EU-fiskerifartøjer, der fisker i Sortehavet.

² Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1).

³ Rådets forordning (EF) nr. 847/96 af 6. maj 1996 om supplerende betingelser for forvaltningen af TAC og kvoter fra år til år (EFT L 115 af 9.5.1996, s. 3).

Artikel 3 **Definitioner**

I denne forordning forstås ved:

- a) "GFCM": Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet
- b) "Sortehavet": det geografiske underområde 29 som defineret i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1343/2011⁴
- c) "fiskerfartøj": et fartøj, der er udstyret til kommerciel udnyttelse af havets biologiske ressourcer
- d) "EU-fiskerfartøj": et fiskerfartøj, der fører en medlemsstats flag og er registreret i Unionen
- e) "bestand": en biologisk ressource i havet, der forekommer i et givet forvaltningsområde
- f) "autonome EU-kvoter": en fangstbegrænsning, som tildeles EU-fiskerfartøjer autonomt i mangel af en TAC
- g) "analytiske vurderinger": en kvantitativ evaluering af en given bestands udvikling på grundlag af data om bestandens biologi og udnyttelse, som ifølge videnskabelige undersøgelser er af den fornødne kvalitet til at danne grundlag for videnskabelig rådgivning om fremtidige fangstmuligheder.

KAPITEL II Fiskerimuligheder

Artikel 4 **Tildeling af fiskerimuligheder**

I bilaget fastsættes de autonome EU-kvoter for EU-fiskerfartøjer, fordelingen af disse kvoter blandt medlemsstaterne samt funktionelt tilknyttede betingelser, hvis det er relevant.

Artikel 5 **Særlige fordelingsbestemmelser**

Den fordeling af fiskerimuligheder mellem medlemsstaterne, der er fastsat ved denne forordning, berører ikke:

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1343/2011 af 13. december 2011 om visse bestemmelser for fiskeri i aftaleområdet for GFCM (Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet) og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 om forvaltningsforanstaltninger til bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne i Middelhavet (EUT L 347 af 30.12.2011, s. 44).

- a) udvekslinger i henhold til artikel 16, stk. 8, i forordning (EU) nr. 1380/2013
- b) nedsættelser og omfordelinger i henhold til artikel 37 i forordning (EF) nr. 1224/2009
- c) nedsættelser i henhold til artikel 105 og 107 i forordning (EF) nr. 1224/2009.

Artikel 6

Betingelser for landing af fangster og bifangster, der ikke er omfattet af landingsforpligtelsen

Fangster og bifangster, der tages i fiskeriet efter pighvar, må kun opbevares om bord eller landes, hvis de er taget af EU-fiskerfartøjer, der fører en medlemsstats flag, og hvis den pågældende medlemsstat har en kvote, og denne kvote ikke er opbrugt.

KAPITEL III Afsluttende bestemmelser

Artikel 7

Dataindberetning

Når medlemsstaterne som krævet i artikel 33 og 34 i forordning (EF) nr. 1224/2009 sender Kommissionen data om de landede mængder for de enkelte bestande, anvender de de bestandskoder, der er fastsat i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 8

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2017.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Rådets vegne
Formand